

slaget. Dette forslag tiltrådtes af de oprindelige forslagsstillere, og i den således ændrede form gennemførtes lovforlaget i begge ting.

I den ændrede affattelse bestemmer loven, at § 8, stk. 1, i lov nr. 71 af 27. februar 1946 om sygehøvsvæsenet, jfr. lov nr. 148 af 31. marts 1949, skal affattes således:

„Det i § 4 i lov nr. 100 af 14. april 1937 om en fælleskommunal udligningsfond omhandlede bidrag fra udligningsfonden til nedbringelse af kommunernes udgifter til drift af sygehuse forhøjes fra og med finansåret 1951—52 til 9 kr. pr. indbygger.“

Ved fremsættelsen anførte *ordføreren for forslagsstillerne*, at forslaget ville betyde *et øget indbyggertilskud på godt 4 mill. kr. og et sygedagstilskud på 7,2 mill. kr.*, forøgelser, der dog ikke tilnærmelsesvis ville dække den meget store stigning i sygehusudgifterne. Som finansiel dækning kunne henvises til den nyligt af regeringen foretagne forhøjelse af udskrivningen til udligningsfonden fra 85 til 100 pct.

Under henvisning til forskellige andre, nyligt forøgede tilskud til nedbringning af kommunernes sygehusudgifter stillede *indenrigs- og boligministeren* sig ved *1. behandling* afvisende overfor forslaget og ønskede drøftelsen af de rejste problemer udskudt til efteråret 1951. *Smørum* (S) var også noget betænkelig ved gennemførelsen af de foreslåede bestemmelser, men var parat til en drøftelse i et udvalg. *Edvard Sørensen* (V) var mere velvilligt indstillet, mens *Gottschalck-Hansen* (KF) sluttede sig til ministerens standpunkt. *Niels Kr. Nielsen* (DR) tog afstand fra forslaget og anbefalede at gå imod det, da en gennemførelse ville medføre en yderligere forringelse af forholdet mellem ejendomsskatterne og de øvrige skatter. *Kun Lynnerup Nielsen* (DK) stillede sig velvilligt til en gennemførelse af det fremsatte lovforslag.

I *udvalget*, hvor et af indenrigs- og boligministeriet indhentet materiale vedrørende sygehusene og udligningsfonden blev gennemgået, blev der dog enighed indenfor et flertal (S, V, KF og RV) om at gennemføre forslaget i den af ministeren foreslåede affattelse. Udgiften ville herefter andrage ca. 4 mill. kr.

Ved *3. behandling* vedtoges lovforslaget med 107 stemmer mod 11 (DR).

I *landstinget* var vedtagelsen enstemmig.